

MIZSER ATTILA

TERESÜLÉS

„S gyilkos gyorsasággal telik meg az ártér
S lobogva, pattogva éji tüzek mozdulása
Vérvörös alakokat kerget fel mifelénk...”
(Füst Milán)

Bizonyos szempontból mindig kellene egy aspektust rögzítenünk. Hogy miképp láttuk a körülményeket akkor, és mi rajzolódott ki ott. Mert történt és történetetett. Ha erről még nem is szólnak pontosan krónikák, antológiák, tudósítások... stb.

Így a *Szemle* táján, terén és placcán is. Lett tábora, napja és díja. Hogy rögzítsen, hogy alátámasszon és maradjon. Hagyjon nyomot. Visszakövethető legyen. Ne tűnjön el. Amire nézni lehet. Ahol van mód észlelni a lenyomatot, amire lehet kacsintani. Mert ez alakulás, teresülés és teljesülés már. Ha nem is *be*. Hívhatjuk akárhogy, de jelet hagy. Üreget váj. Amit lehet egy ideig ignorálni majd, de aztán akarva-akaratlanul hozzá kell visszatérnünk. Belemegyünk. Huppanunk. Lé-pünk. Mert nyoma van, nyoma lett, és illik a koordináták mentén érezni, hagyni, hogy érződjön, mert kell az ilyen. A hely. Mit ne mondjunk, meder. Mi az ártér maga. Mi maradjon. Mi kerüljön alá. Mit is terítsen magába. Mit is hagyjon fölé.

Bemérés. Felidézés. Visszagondolás. Változó. Ezeket a rezdüléseket kell egy-ségesíteni. Értékelni. Mert nincs régi meg új. Hisz mindig volt olyan, hogy a századelő irodalma és a kortárs irodalom. Ez van. El Clásico. Se több, se kevesebb. Ez itt az arány. Ez itt a szórás. Ez itt a tét. Az odds. Ezeket az elhajlókat, szorzókat kell majd összehangolni egyszer. Megvárni, míg összefolyik az idő. Míg összeér felette a víz.

A teret mindig is alkotók formálták. Ár előtt és ár után. Beárzva azt az időt, amelyet olvasóként, kortársként megélünk. A mi rövidke múltunkat nézve talán olyan neveket említhetünk, a teljesség igénye nélkül, mint Baranyai Dóra, Csillag Lajos, Czucz Enikő, Hajtman Kornél, Hizsnyai András [Andrung Heinzelmann], Juhász Tibor, Mellár Dávid [Kozmár Klára], Plonicky Tamás, R. Nagy Krisztián... stb.

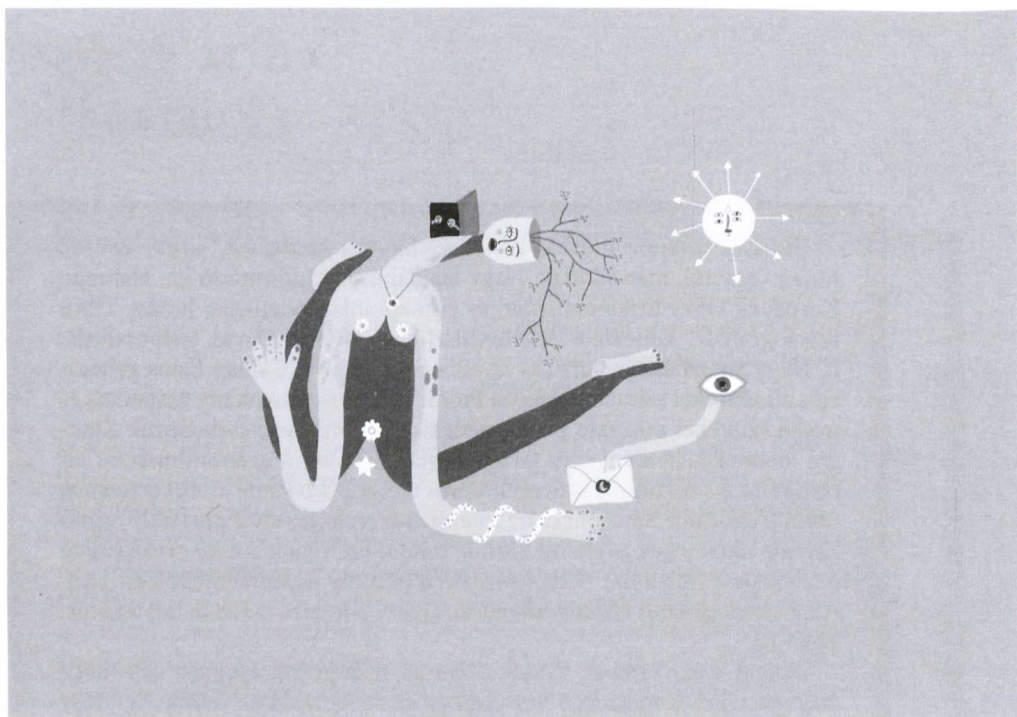
És a szerzőkhöz művek, könyvek, hangok tartoznak, amik, ártéren innen vagy túl, már adottak: Nagy Hajnal Csilla intimitáslírája; Hajtman Kornél és Veres Erika hangulati és párkapcsolati poétikája; Juhász Tibor szociografikus költészete és novellisztikája; Mellár Dávid testpoétikája; R. Nagy Krisztián metafizikai novellagyűjteménye; Csillag Lajos generációs élményeket szituáló regénye; Plonicky Tamás provokatív tematikus és nyelvi szinteket mozgató prózapoétikája...¹ Emlékezetesek Gužák Klaudia identitáskölteményei és Gyurász Marianna természettudományos látásmódot is működtető szövegei; Vörös Gergely *Irodalom és mindennapok* (2017), valamint Baranyai Dóra *Irodalom és szakrális építéset* (2020) című Zsemle-darabjai az Irodalmi Szemle online-on; Czucz Enikő értő kritikái és elemzése (legutóbb Nádas Péterről a 2020/09-es lapszámban); és Andrungrung Heinzelmänn vizuális alkotásai, állatos sorozata is (Irodalmi Szemle, 2019/1.).

Ebben a lapszámban Gužák Klaudia dialógusokra épülő spirituális szekvenciákat is megidéző verseivel és képeivel találkozhatunk. Gyurász Marianna szövegeivel, amelyek a nyelvi invenciók működtetésére tesznek kísérletet, az intim kapcsolatok és megfigyelések jegyében. Nagy Hajnal Csilla kamaradarabja a bibliai motívumokat tartalmazó diskurzust dramatizálja a hétköznapok szituációi mentén. Veres Erika költeményei a társadalmi és nyelvi regiszterek poétikus kontaminációjára hoznak mintázatot. Vörös Gergely pedig az alanyi költészet megtapasztalt, narratív, naplószerű nyelvét viszi színre.

Az *ártér* jelenleg ennyire telített. Ennyi mutatható a folyton változó körülményekből. Ennyit látni a formálódó viszonyok között. Persze tudjuk, a változatosság gyönyörködtet, és ettől a Kedves Olvasót sem akartuk megkímélni.

- 1 Nagy Hajnal Csilla: *Miért félünk az örültektől?* (Kalligram, 2016); Hajtman Kornél: *Katakomba* (ART Danubius, 2016); Veres Erika: *Duett a sárban* (Kalligram, 2019); Juhász Tibor: *Ez nem az a környék* (Fiatal Írók Szövetsége, 2015), *Salgó blues* (Scolar, 2018), *Amire telik* (Scolar, 2021); Mellár Dávid: *Vagy valami egészen más* (Kalligram, 2020); R. Nagy Krisztián: *Szűnyog a negyedik falon* (Vámbéry Polgári Társulás, 2017); Csillag Lajos: *Tülső part* (Fiatal Írók Szövetsége, 2018); Plonicky Tamás: *Hugyos malac* (Kalligram, 2021)

GUŽÁK KLAUDIA: ÁLOM LEVÉLRŐL

GUŽÁK KLAUDIA: PRÓFÉCIA BAJSZOS NŐVEL

